

vælge imellem, om de enten ville være belemede med at skulle skaffe tilveie snart det ene Stykke Stempelpapir og snart det andet, som de maaskee ville have at gjøre Reiser, kortere eller længere, for at anskaffe, og dog mulig være usikre paa at faae det Stykke, de søge, saa de blive nødte til at klifre flere Stykker sammen til det Document, de ville have at udfærdige, og derved have dobbelt Uleilighed, nemlig først at kjøbe Stempelpapiret og siden betale Retskriveren, hvad det koster at faae Documentet thinglæst, eller om de hellere ville have det hele samlet og for slige Documenter betale deres Penge paa eengang, naar de komme til Retten, og saa forresten have Stempler hjemme til det Brug, Enhver efter sine Forhold behøver. Jeg kan ikke troe Andet, end at mit Forslag er rigtigt, og jeg vilde naturligtviis, naar jeg ikke havde været stærkt overbevist derom, ikke have dristet mig til at komme med det. Skulde det nu ikke finde Bifald denne Gang, har jeg en ligesaa stærk Tro til, at den Tid ikke kan være fjern, da man vil gaae over til et System som omtrent det af mig nævnte, og nøies med en Lov, som med saa Ord siger, hvilke Afgifter der ere at erlægge, og tillige indeholder en ganske kort Tarif, hvorefter Enhver kan see, hvad han har at betale. En saadan Lov vil da ganske vist blive respecteret, naar Folk finde, at den er rimelig og billig, Noget, som ikke er Tilfældet med den Lov, vi søge at affasse, og som heller ikke i den Grad, som man kunde ønske det, er Tilfældet med det Lovudkast, der er indbragt af Regjeringen. — Jeg tør ikke opholde de ærede Herrer længere og henstiller nu til deres velvillige Overveielse, om mit Forslag fortjener deres Bifald eller ikke. Skulde det ikke skee denne Gang, holder jeg mig som sagt forvisset om, at den Tid vil komme, da man vil slaae ind paa den af mig anviste Wei-

Ordføreren (Klein): Det ærede Thing vil vistnok billige, at jeg, ialtsald i dette Dieblif, ikke indlader mig paa vidtløftigt at imødegaae Alt, hvad der blev anført af den ærede Forslagsstiller, der nu satte sig. Det er saameget mere overflødigt at gaae ind paa Enkelthederne deri, som en overordentlig stor Deel deraf vil komme for under den senere For-

handling, naar man kommer ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget — jeg kan nemlig ikke nægte, at jeg nærer det sikre Haab, at vi vilde komme til nærmere at behandle dette Lovarbejde. Det ærede Thing vil have seet, at det ærede Medlem staaer alene i Udvalget. De 6 andre Medlemmer af Udvalget have ikke kunnet slutte sig til ham, hvad dette hans Forslag om en motiveret Dagsorden angaaer, eller med andre Ord, til hans Forslag om, at hele Loven skulde flydes tilfide. Naar intet af Udvalgets øvrige Medlemmer har kunnet slutte sig dertil, er det naturligtviis, fordi man har meent ikke at kunne danne sig nogen klar Forestilling om, hvorledes en Lov, bygget paa de Grundsætninger, han ganske kortelig har fremstillet, vilde komme til at see ud, og hvorledes den vilde komme til at virke. Man har ikke kunnet oversee, hvilken finantsiel Betydning et saadant Lovarbejde vilde faae, eller om den vilde blive saa lempelig, som den ærede Rigsdagsmand mener. Det er ikke godt at sælde nogen Dom om et Lovarbejde, der ikke foreligger udarbejdet i Enkelthederne, men som kun foreligger ganske kort skitseret. Det kunde vel være, at det, naar de Grundsætninger, han har udtalt under de 2 Poster, bleve udarbejdede i det Enkelte, vilde vise sig, at den Lov, der skulde træde istedetfor den, der her foreligger til Behandling, ingenlunde vilde blive saa simpel, som man troer, og maaskee vilde gribe ligesaa besværligt ind i mange Forhold som Regjeringens Lovudkast. Jeg kan ikke nægte, at jeg haaber, at det ærede Thing vil samstemme med Udvalgets Fleertal deri, at det, naar det forholder sig, som selv det ærede Medlem, der har stillet Forslaget om en motiveret Dagsorden, udtalte, at Regjeringens Udcast indeholder væsentlige Forbedringer i den nugældende Stempelpapirlov, og naar det fremdeles forholder sig saaledes, som ogsaa det ærede Medlem udtalte, at de Forslag, Udvalget har tilladt sig at stille, vilde medføre endnu flere Forbedringer, — da ogsaa vil være det praktisk Rigtige og Hensigtsmæssige ikke at flyde de Forbedringer, der nu tilhødes, fra sig for at stræbe efter Noget, som formeentlig skulde være noget Bedre, men som for det Første har den Mangel, at det kan lade vente længe paa sig, og som for